№ 265 (597). Rok III. Warszawa, 23 listopada 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 450 za wiersz nonpareila. b) instytucji i osób prywatnych 600 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 1000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 1500 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 1500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **60 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 265-go.

Od Administracji.

Administracja **„Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę"** zawiadamia, że przyjmuje wszelkie ogłoszenia poszukiwania, zawiadomienia o zaginionych dokumentach i inne.

Biuro Administracji czynne od godziny 10-ej do 2-ej po południu.

Od Redakcji.

Redakcja **„Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę"** zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 8-ej zrana do 3-ej po południu.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Senatorska 12 (pałac Blanka) lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Tefon № 417-03.

Wyszedł z druku Nr. 99 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 listopada 1922 r., zawierający treść następującą:

1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia ustawy o Państwowym Funduszu Mieszkaniowym na Ziemię Wileńską, 2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. w predmiocie ujednostajnienia przepisów dotyczących się do wykonywania praw obywatelskich w województwach: poznańskiem i pomorskiem, 3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. w sprawie ujednostajnienia opodatkowania węgla na obszarze Rzeczypospolitej, 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, 5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1922 r. w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na 3 zmiany w tartakach, 6) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1922 r. o włączeniu gminy Sławatycze powiatu bialskiego do powiatu włodawskiego, 7) Oświadczenie rządowe z dn. 18 października 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Republiki Czeskosłowackiej do Międzynarodowej Konwencji Kolejowej Berneńskiej z dnia 14-go października 1890 r. o przewozie towarów kolejami żelaznemi

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 30 października 1922 r.

w sprawie ujednostajnienia opodatkowania węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowień art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 248) i ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 607) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Rozszerza się na cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą podanej w przyleg. załącz. a obowiązującej obecnie na Górnym Śląsku niemieckiej ustawy o podatku od węgla z dnia 8 kwietnia 1917 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 340) zmienionej ustawą z dnia 8 grudnia 1919 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 9) wreszcie ustawą z dnia 20 kwietnia 1922 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 378) z wyłączeniem postanowienia § 30 ustęp 2, § 35, jako też § 38, powyższej ustawy z dnia 8 kwietnia 1917 r., zmienionej ustawą z dnia 20 kwietnia 1922 r. (punkt 10 art. 1), o ile te ostatnie postanowienia ograniczają czas obowiązywania powyższych ustaw o podatku od węgla, tudzież postanowień art. 1 ustępu 4 od wyrazów „z podatku tego . . . . "do końca tego ustępu, ustępu 6, ustępu 7, ustępu 8, wreszcie ustępów drugiego i trzeciego § 37a, ustępu 9 tegoż artykułu ustawy z dnia 20 kwietnia 1922 r.

§ 2. Wszelkie uprawnienia przewidziane w powyższych ustawach dla Rady Związkowej względnie Rady Rzeszy, jako też dla Kanclerza Państwa lub Ministra Skarbu Rzeszy przenosi się na Ministra Skarbu; uprawnienia przewidziane dla Rządu Rzeszy przenosi się na Radę Ministrów, wreszcie uprawnienia przewidziane dla Rady Węglowej przenosi się na Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 3. Przewidziany w § 6 powyższej ustawy z dnia 8 kwietnia 1917 roku zmienionej ustawą z dnia 20 kwietnia 1922 r. podatek w wysokości 40%, wartości względnie ceny węgla obniża się:

a) dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego oprócz węgla z t. zw. odkrywek na 20 proc.

b) dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Krakowskiego i węgla z t. zw. odkrywek Zagłębia Dąbrowskiego na 12 pr.

c) dla węgla brunatnego z kopalń na obszarze Rzeczypospolitej poza Województwem Śląskiem na 5 proc.

§ 4. Kary pieniężne przewidziane w stałych kwotach w § 23, 25 i 28 powyższej ustawy z dnia 8-go kwietnia 1917 r. podwyższa się stokrotnie.

§ 5. Postanowienie § 37a ustawy z dnia 20 kwietnia 1922 roku wejdzie w życie na obszarze Rzeczypospolitej poza Województwem Śląskiem z dniem 1 stycznia 1924 r.

§ 6. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1922 r.

Prezydent Ministrów:
J. Nowak

Minister Skarbu
Jastrzębski.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Zmiana nazwisk.

„Monitor Polski" Nr. 263, z dnia 18 listopada 1922 r. podaje:

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 24/X 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 88, p. 478, p. 8 Rozp. Minist. z dnia 16/IX 1921 r., Dz. U. R. P. Nr. 92, p. 678, oraz na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, uzyskali zezwolenie na zmianę nazwisk:

Pochroń Mieczysław Jan, 2 imion, uczeń szkoły podchorążych w Warszawie na zmianę nazwiska Pochroń na nazwisko „Zagórowski".

Spielrein Józef, urzędnik państwowy w Warszawie, na zmianę nazwiska Spielrein na nazwisko „Grenowski".

Piłka Bolesław, oficer w Warszawie, na zmianę nazwiska Piłka na nazwisko „Pilecki".

Żaba Jan, posterunkowy P. P. w Warszawie, na zmianę nazwiska Żaba na nazwisko „Zbomirski".

Kozak Michał, szewc w Warszawie, oraz jego pełnoletnie dzieci: Kazimierz-Józef 2 imion, student, i Janina-Michalina 2 imion, urzędniczka państwowa, na zmianę nazwiska Kozak na nazwisko „Kosakiewicz".

Kon Stefan - Wilhelm - Mateusz 3 imion, urzędnik w Warszawie, na zmianę nazwiska Kon na nazwisko „Korski".

Brześ Michał - Zygmunt 2 imion, urzędnik państwowy w Warszawie, na zmianę nazwiska Brześ na nazwisko „Brzecki".

Halpern Leon-Marjan 2 imion, urzędnik państwowy w Warszawie, na zmianę nazwiska Halpern na nazwisko „Polonowski".

Kuratow Marek, adwokat w Warszawie, oraz jego pełnoletni synowie: Jan, inżynier, i Kazimierz, lekarz, w Warszawie, na zmianę nazwiska Kuratow na nazwisko „Kuratowski".

Areszt na czasopisma.

Upatrując w treści artykułu p. t. „Mustafa Zahib" zamieszczonego w zeszycie 2-im z datą „Listopad 1922 r." czasopisma w żargonie p. n. „ALBATROS" cechy bluźnierstwa, — Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz. 186) obłożył w dniu 21-ym listopada r. b. aresztem zeszyt 2-gi wyżej wymienionego

czasopisma przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tego zeszytu.

* * *

Wydział Prasowo - Widowiskowy Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę komunikuje, iż na zasadzie art. 33 przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 № 14 poz. 186) Komisarz Rządu obłożył aresztem № 793 czasopisma rosyjskiego wychodzącego w Paryżu p. t. „POSLEDNIJA NOWOSTI".

KRONIKA.

Z MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH.

Dnia 16 b. m. odbyło się w Ministerstwie Kolei Żelaznych pod przewodnictwem b ministra kolei Żelaznych inż. Zygmunta Jasińskiego, trzecie posiedzenie Komitetu Eksploatacyjnego Państwowej Rady Kolejowej.

Po zagajeniu posiedzenia zakomunikował Przewodniczący, że Pan Minister Kolei Żelaznych w załatwieniu uchwały Państwowej Rady Kolejowej z 28 czerwca b. r. zaprosił do współdziałania w pracach organizacyjnych przewodniczących Komitetów eksploataczjnego, budowy nowych kolei i taryfowego pp. inż. Jasińskiego, inż. Stecewicza i Chodkiewicza.

Następnie złożył Przewodniczący obszerne sprawozdanie o całym szeregu spraw i wniosków, poruszonych przez poszczególnych członków, a dotyczących przeważnie udogodnień w komunikacji osobowej i bezpośrednich połączeń kolejowych pomiędzy większemi miastami i głównemi centrami przemysłowemi, niemniej też z krajowemi uzdrowiskami, dając równocześnie wyczerpujące wyjaśnienia co do ich załatwienia i stanowiska M. K. Ż. w tych sprawach. Przy tej sposobności członek P. R. K. inż. Krzyżanowski podał do wiadomości uchwałę Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Warszawie, która z uwagi na to, że ruch osobowy obciąża nadmiernie przelotność linji kolejowych, zaleca udogodnienie dalsze w tym ruchu tylko pod tym warunkiem, że to nie wprowadzi złych skutków dla ruchu towarowego, który jest bezwzględnie ważniejszy dla rozwoju stosunków gospodarczych.

Po przeprowadzeniu dyskusji przyjęto sprawozdanie przewodniczącego do wiadomości.

Z kolei rozważono wniosek członka P. R. K. p. Wańkowicza w sprawie zmiany przepisów co do budowy bocznic kolejowych. Uchwalono prosić Ministerstwo Kolei, aby wydało odpowiednie ogólne przepisy techniczne, prawne i przewozowe, któreby normowały zasady udzielania koncesji na budowę bocznic, a ponadto, aby poleciło Dyrekcjom traktować sprawy powyższe w granicach wydanych przepisów jaknajszybciej i najżyczliwiej.

W dalszym ciągu uzgodniono uchwalony już poprzednio przez Komitet Taryfowy wniosek w sprawie przedłużenia terminu wyładunku, miarodajnego dla opłaty postojowego—z 6 godzin na 9 godzin.

Na posiedzeniu popołudniowem referował przewodniczący ogólne zasady organizacji kolei i podziału na okręgi dyrekcyjne, przyczem położył nacisk na dążenia do zatarcia granic b. państw zaborczych i jaknajszybszego ujednostajnienia administracji w b. trzech dzielnicach, jako też bezwarunkowego zatrzymania siedzib Dyrekcji w Warszawie, Gdańsku, Wilnie, Poznaniu, Lwowie, Krakowie i Stanisławowie głównie ze względów politycznych i narodowych, ponadto Dyrekcja w Katowicach musiałaby narazie pozostać jako odrębny organ w myśl postanowień traktatowych.

Po dłuższej dyskusji, wśród której podniesiono jednomyślnie konieczność zjednoczenia także wszystkich zagłębi węglowych, w jednym okręgu dyrekcyjnym wybrano dla ostatecznego rozpatrzenia wniosku i sformowania uchwały komisję, w skład której weszli oprócz przewodniczącego pp. inż. Stecewicz, Kociatkiewicz i Krzyżanowski.

Jako ostatni punkt porządku dziennego rozważono wniosek p. inż. Rybickiego i uchwalono rezolucję, wzywającą Rząd do uregulowania stosunku prawnego Państwa Polskiego do małopolskich kolei lokalnych.

Wnioski uchwalone przez Komitet Eksploatacyjny będą poddane jeszcze obradm pełnej Rady, a jej uchwały będą stanowić opinję reprezentowanych w Radzie Kół społecznych i gospodarczych, którą Ministerstwo Kolei Żelaznych uwzględni przy wydawaniu odnośnych zarządzeń.

POŻYCZKA ZŁOTA I ARMJA.

W obywatelskiem zrozumieniu doniosłości pożyczki złotej dla finansów państwa i poprawy obecnych stosunków, koła wojskowe zamierzają jaknajżywiej uczestniczyć w propagandzie pożyczki. W Towarzystwie Wiedzy Wojskowej w Warszawie odbędzie się w najbliższych dniach odczyt o znaczeniu pożyczki złotej i korzyściach, jakie zapewnia nabywcom. Uświadamianiem niższych szarż zajmą się referenci oświatowi przy garnizonach, organizując odpowiednie wykłady i rozpowszechniając broszury i ulotki propagandowe. Nie można wątpić, że akcja ta, prowadzona na całym obszarze Rzeczypospolitej, przyczyni się również do zainteresowania pożyczką złotą najszerszego ogółu.

Redaktor J. Piwiński.

Drukarnia F. Szrewiena i S-ki, Senatorska 38-40 tel. 69-80.